

kę Anielę Febronią za Jana Wielopolskiego kancl. W. K. przekazała w posagu Wyżgródek. Po jej bezpotomnem zejściu, odziedziczyła tę majątność, rodzona siostra Helena Zahorowska. Wojciech Czacki Chorąży wołyński, pojąwszy za żonę Katarzynę Zahorowską, córkę Stefana kaszt. wołyńs., stał się właścicielem Wyżgródka 1694 r.; czwarta atoli część z kilką wsiami, należąc poczęła prawem kupna 1721 r. do Józ. Potockiego Strażnika K. Resztę miasta z przyległościami, dokupił 1746r. Fran. Salezy Potocki Krajczy K. od Stef. Czackiego Łowczego wołyńs., roku zaś 1758 sprzedał tenże Potocki, naówczas Wda kijowski, cały majątek wyżgrodzki Wojciechowi Rzyszczewskiemu Łowczemu wołyńskiemu. ⁽¹⁾—Miasteczko przy granicy Galicyi leżące, ma kościół murowany i szczątki dawnego zamku; 1794 r. należało do Adama Rzyszczewskiego kaszt. lubaczewskiego.

Białozórka, należała pierwotnie do korony, Zygmunt III darował ją ks. Zbaraskim, po których dostała się ks. Wiśniowieckim, następnie do Ogińskich i Brzostowskich.—Stan. August przychylając się do prośby Adama Brzostowskiego kaszt. połock. i Genowefy z Ogińskich małżonków, wyraża w przywileju pod d. 27 maja 1766 r: ażeby miasteczko ich dziedziczne, miało większe zapomożenie i pożytek, ustanawiamy jarmarki: na ś. Genowefę 3 stycznia, na kwietnią niedzielę ruską, na ś. Józefata i na ś. Michała rusk., targi zaś w niedzielę.—Tenże król, w przejeździe do Kamieńca

(1) *Podług udzielonych objaśnień genealogicznych, przez Leona hr. Rzyszczewskiego. T. L.*

1781 r., nocował tu 8 listopada, przybywszy ze wsi Domanie konno.—Mała tamieścina ma pałac nakształt klasztoru obmurowany, ogród kanałami przerzynany i piękny kościół.

Wołoczyska nad Zbruczą i wielkim stawem. Dziedzic Fryderyk Moszyński Referendarz L., otrzymał od Stan. Augusta przywilej pod d. 15 stycznia 1775 r., zaprowadzający jarmark w wigilią ś. Trójcy podług kal rzyms., przez sześć tygodni trwać mający.—Autor opisu Galicyi 1786 r., błędnie zamieszczając miasteczko to pod panowaniem Austryi, wyraża: iż należy do hr. Moszyńskiego Sekretarza W. L.; największego teraz w Galicyi kapitalisty.—Rzeka bowiem Zbrucz, którą rząd austryacki po zaborze kraju 1772 r. zwać kazał *Podhorcem*, stanowi poczęła granicę między Wtmem Wołyńskiem i Podolskiem a królestwem Galicyi.

Bazalia nad Słuczą, otrzymała nazwę od założyciela swego Bazylego ks. Ostrońskiego Wdy kijows. około 1570 r. Ostatni posiadacz ordynacyi ostrońskiej: Janusz ks. Sanguszko Marsz. N. L., uczyniwszy tak zwaną transakcyą kolbuszowską 1753 r., darował Bazalią ze 13 wsiami Ign. Sapieże Wojew. mścisławs., pod warunkiem dostarczania 33 ludzi konnych w każdej gwałtownej potrzebie, ku obronie kraju.—Mała, nie nie znacząca mieścina, należy do ks. Sapiehów.

Krasilów nad Słuczą. Waleczny Jarmoliński rotmistrz milicyi ks. Ostrońskiego, napadłszy 1573 r. na stojących w koszu, t. j. obozujących Tatarów, do szczeru ich wyciął.—Ign. Sapięha Wda mścisławski, otrzymał Krasilów z 18 wsiami sposobem darowizny 1753 r.